

[Lynnerup Nielsen.]

forhøjelse af skatten. Jeg er også enig i, hvad der er fremført her, at skal der ske ændringer i denne ejendomsbeskatning, må det ske i sammenhæng med anden skatte-lovgivning; ellers tror jeg, at uretfærdigheden bliver større, end den er.

Jeg kan ikke huske bestemt, om det var sidste gang, vi havde dette forslag til behandling her, men i hvert fald ved en eller anden lejlighed er der også her i det høje ting blevet fremført det spørgsmål, om det ikke kunne være ret og rimeligt, at de sygehusudgifter, der skyldes de mange trafikulykker, blev betalt af de midler, der opkræves til vejfonden. Det ville jo i hvert fald lette noget på amternes sygehusudgifter, som, det må indrømmes, bliver større år for år.

Må jeg så til slut sige, at jeg forventer, at lovforslaget kommer i udvalg. Vi vil fra mit partis side se på, hvilke resultater dette udvalg kommer til, og hvordan forslaget kommer til at se ud ved anden behandling.

Oluf Pedersen: Sidst da vi behandlede venstres forslag her i tinget, gjorde jeg opmærksom på, at de ærede forslagsstillere åbenbart havde en helt forkert forestilling om, hvordan ejendomsskatterne virker. Det fremgik af de udtalelser, der blev fremsat, at den ærede ordfører for forslagsstillerne slet ikke er klar over, at ejendomsskatterne træder i stedet for personlige skatter, og når det gælder lokale skatter, har dette en helt anden virkning, end man fortæller fra landbrugets side. Det er ikke sådan, at hvis man ophævede ejendomsskatterne, blev landbruget fri for en byrde, men tværtimod sådan, i hvert fald for det arbejdende landbrug, at landbrugets byrder utvivlsomt ville stige.

Jeg fandt det dengang naturligt, at dette blev fremhævet, og jeg gik ud fra, at hvis forslaget gik i udvalg, ville resultatet, når det havde været til udvalgsbehandling, være blevet, at det var blevet trukket tilbage. Nu hører jeg af det ærede medlem hr. Skytte, at det har været i udvalg, og da man dér fik nogle oplysninger, så holdt den ærede ordfører for forslagsstillerne, som var formand for udvalget, op med at holde

møder; så var der ikke noget ved det mere. Det forstår jeg i og for sig godt efter de oplysninger, som det ærede medlem hr. Skytte har givet i dag.

Det er klart, at ejendomsskatterne virker helt anderledes, end venstre fortæller. Det er i virkeligheden utroligt, hvad venstres presse fortæller om ejendomsskatterne, ikke mindst når man tager i betragtning, at de ejendomsskatter, vi har, stort set er dem, som venstre har gennemført, og som de konservative vel oven i købet har været med til — dengang man prøvede på at komme af med nogle af dem, gik i hvert fald de konservative imod. Estrup advarede; han var jo ikke nogen hel tosse, selv om han vel nok var diktaturtilhænger.

Men hvad er det, man fortæller? Jeg ser f. eks. i Aalborg Amtstidende, at der refereres en tale af den tidligere landstingsmand Grue-Sørensen. Jeg beder om tilladelse til et ganske kort citat. Det hedder i dette referat:

„I 1939 var skatten en forhåndsprioritet på knap halvdelen af landbrugets samlede prioritetsgæld. I 1956 var den med sine 6 250 mill. kr. mere end hele den tinglyste gæld.“

Hvad er det dog for noget? Enhver, der har beskæftiget sig med ejendomsskatternes problem, ved jo, at man ikke kan kapitalisere de lokale ejendomsskatter på denne måde. Tror venstre da, at hvis man gennemførte en afløsning af ejendomsskatterne, ville det bevirke, at ejendommene blev det mere værd? Det er faktisk det, Grue-Sørensen går ud fra: at de vil blive det mere værd, så der vil blive mulighed for højere prioriteter, større salgspriser; ellers har han da ingen grund til at klage over det. Han siger, at man ikke kan få prioritetsforholdet ordnet, man kan ikke få den gæld, man skulle have, på grund af disse ejendomsskatter. Det er, som om han gik og troede, at man skulle kunne få netop så meget mere i lån, men hvis man kunne få så meget mere i lån, tror han så, at landbrugets folk ville blive fri for at betale skat af den grund? Det vil jo sige, at så får blot de, der rykker ind, lov til at betale den højere købesum, som ville fremkomme, dersom ejendomsskatterne forsvandt; de ville altså blot få byrder i stedet. Det er denne ondskabs-